

høiere Told paa denne Luxusvare. Om en anden Gruppe af Luxusvarer, Silkestoffer, gjælder det, at allerede nu har det sine store Vanskeligheder at afsærgge Indsmugling, og at enhver Fordyrelse af den allerede ret klæffelige Told, som hviler derpaa, vilde gjøre det endnu vanskeligere. Vil man have det mest Mulige ud af en Tobaksafgift, ser jeg ikke rettere, end at den eneste praktiske Bei, som det iøvrigt ikke kunde falde mig ind at slaa ind paa, er den, man nu i et Par Aar har søgt at komme ind paa fra en Naboregerings Side, men uden at det hidtil har fundet tilstrækkelig Tilslutning, en Bei, som man iøvrigt som bekendt i mange andre Lande har fulgt, nemlig Tobaksmonopolet. Derigjennem kan man flemme det mest Mulige ud af Tobaksafgiften, og det har forsaavidt min Sympathi, som jeg erkjender, at Tobakken er en af de Varer, som bedst fortjene rundelig at være en klæffelig Del af Byrderne; men jeg har ikke dristet mig til at gaa videre i Forslaget, end sket er, og meget videre tror jeg ikke, at man bør gaa. I Forbindelse med Spørgsmaalet om Tobakstolden staar jo Spørgsmaalet om, hvorledes man skal stille sig overfor den indenlandske Tobaksavl. Det vil vistnok være ærede Medlemmer bekendt, at jeg tidligere har stillet mig paa det samme Standpunkt, som er hævdet her, at en forhøiet Tobakstold maatte medføre, at man enten beskattede den indenlandske Tobaksavl eller aldeles forbød den, og at det navnlig er det sidste Standpunkt, jeg vilde slutte mig til, idet Beskattningen medfører en saa stor Uleilighed baade for Producenten og for Toldbestyrelsen, at jeg ikke tror, det er praktisk at slaa ind paa den Bei. Som sagt, jeg har tidligere staaet paa ganske det samme Standpunkt, og naar jeg ikke har bragt et Forslag frem om Forbud mod indenlandsk Tobaksavl, samtidig med at jeg har fremsat Forslag om Forhøielse af Tobakstolden, hidrører det ikke fra, at jeg ikke skulde være villig til at gaa ind derpaa, naar det behøves, eller naar det synes fornødent, men det hidrører fra, at jeg ikke har troet det fornødent i Dieblisset, naar jeg ser hen til den temmelig paa-faldende Tilbagegang, der i de senere Aar har været i den indenlandske Tobaksavl. Jeg har altsaa troet at kunne gjøre den Slutning, at naar den meget høie Beskyttelse, der nu er for indenlandsk Tobaksavl, 7 Skilling pr. Pd. af tørre Blade, ikke har kunnet opretholde en indenlandsk Tobaksavl i det tidligere Omfang, var der ikke stor Fare for, at Forhøielsen til 20 Ore skulde bevirke en saadan, men er Thinget af en anden Mening, skal jeg være meget villig til at bringe et Lovforslag frem i Retning af at forbyde indenlandsk Tobaksavl, selvfølgelig mod visse Kompensationer, Bederlag til dem, der hidtil have svædet den og bevislig have anbragt Kapital deri. — Man har ogsaa fremsat Lov, om der ikke er foreslaaet for høi Beskyttelse for Bomuldsvarer,

Fernvarer o. s. v. Jeg tror det ikke, og jeg skal, særlig hvad Bomuldsvarer angaar, gjøre opmærksom paa, at Forslaget med Hensyn dertil vel gaar noget høiere end det tidligere Regjeringsforslag, men at det ikke desto mindre er noget lavere, end hvad vedkommende Producenter i en udsærlig og meget fylldig tiltraadt Henvendelse have udtalt som nødvendigt for Opretholdelsen af denne Industri her i Landet, et Aftestykke, der iøvrigt ligesom andre, jeg maatte være i Besiddelse af — og det er ikke saa ganske saa — selvfølgelig skal staa til Thingets Raadighed ved den videre Behandling af disse Spørgsmaal.

Med Hensyn til Maaden, hvorpaa jeg har søgt Kompensationer for de betydelige Opre, der ere tilbudte paa Naastoffernes og de nødvendige Forbrugsartiklers Omraade, har der været gjort den Indvending mod en, nemlig den store Forhøielse af Vintolden, at den er for høi. Jeg tror ikke, at Vintolden vil blive for høi i og for sig, og jeg tror egentlig heller ikke, at det er udtalt af Røgen, men man har kun udtalt, at man frygtede for, at en saadan Forhøielse af Vintolden vilde være en altsor stor Beskyttelse for den indenlandske Vintilvokning, for Forsalning af Vin. Jeg indrømmer, at den Fare er der, og jeg indrømmer, at Vedtagelsen af en saa høj Vintold efter min Formening vil nødvendiggjøre en Lov om Forsalning af Levnetsmidler, en Lov, som jo ellers ogsaa i andre Henseende vel maa betegnes som nødvendig. Kunde altsaa denne Forhøielse af Vintolden yderligere skynde til, at vi fik suppleret vor Lovgivning med en Bestemmelse, sigende til at hindre Forsalning overhovedet af Levnetsmidler, var det kun en Fordel mere ved denne Told. Jeg vil dog bede om indtil videre ikke at domskælde den foreslaaede Forhøielse. — Blandt de Kompensationer, der ere søgte udenfor det idag foreliggende Lovforslag, have allerede endel ærede Medlemmer udtalt sig for, at den, der er søgt ved Forandring af Brændevinsafgiften, eller som vil følge med Forandring af Brændevinsafgiften, ikke er for høj, medens en Mangfoldighed af ærede Talere har udtalt sig for, at den er meget for lav. Den samme Beredvillighed til at erkjende Rigtigheden har et andet Forslag, der jo ogsaa sigter til at fylde de tomme Rum i Statskassen efter Vedtagelsen af Toldloven, nemlig Olskatten, foreløbig ikke kunnet glæde sig ved; men det er kun ganske i Forbigaaende, at man har streift dette Oebet, og jeg haaber, at naar vi imorgen eller iovermorgen, eller naar den ærede Formand bestemmer, komme til at forhandle her om Olskatten, vil det lykkes mig at bringe de Medlemmer, der paa Forhaand synes at være indtagne imod den, idetmindste i den Form, hvori den er forelagt, til at se paa den ialtfald med noget